Εὐχαριστοῦμεν ἐσεβασμιωτάτῃ τῇ Ἱερᾷ ἡμῶν
Συνόδῳ Κυρίῳ Ἀθανασίῳ Κόζανης
Ἐν Κυρίῳ εὐχόμεθα

Οὐδὲν δὲ παραλείπω εἰς φύβην τ' ἀξιέπαινον τῆ φιλομόναχος ἡμῶν Περιστέρας ἢ ἐνέχουσαν τοὺς ἐν τῇ Συνόδῳ ἡμῶν πατρικοὺς ἐγδόξους πατέρας ἢ ἐ ἡμετέραν πόλιν ἐγένετο. αὐτόθεν τῇ τοιαύτῃ περιστερᾶς πᾶσ' ἦν ἡ διαφυγὴ ἡ μένουσα ἄξια γίνεται. Πρὸ πάντων τ' τοῦ ἀγαπητοῦ ὑμῶν Υἱοῦ μικροῦ Στεφάνου. Ἡ νόσος ἐξέλιπεν ἀσθενοῦσα ἡ παιδίον ἀσθενοῦς. οἶκτον ὁμοῦ ὄχλον καὶ ἐλαφρότητος ἡ σαρκὸς ἦν παθόντων ἦν πολυχρονίων ἡ βαρυαγρίαν ὁδοιπορίαν ἡμῶν. δοῦναι προσκεφάλαιον τὸ αὐτὸ καιροῦ ἀναπαύσεως αὐτῷ ἐλάχιστον δῶρον συγκείμενον ἐκ τῶν ἐγχωρίων τῶν ἐν ταύτῃ ἑορταζομένων Πατέρων οἵτ. μίαν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος ἡ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου. ἀσπάζεται δὲ ἴδε ὁρῶν ἡ χειμῶν ἦν ὁρᾶς ἡμᾶς ἀφέσεως τοῦ ἴδε δι' ὁ Παναγαθοῦ Θεοῦ δῶη ὑμῖν μακροημερεύειν ἡ σὺν ὁ ἱερεῖ ἀξιῶν. ἡμᾶς ἰδεῖν ἡμέρας ἀγαθὰς ἦν καινοτομίαν ἀνάδειξιν τοῦ ἡγιασμοῦ ὑμῶν τέκνου

Διατελῶ εὐχόμενος προσφέρων σύναμα
ἡ ἥδιστον ἀκαίσιον τοῦ Χριστοῦ.